

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op de hoger beroepen van:

1. de minister voor Immigratie en Asiel, en
2. ~~de minister van Immigratie en Asiel~~
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 25 november 2011 in zaak nr. 09/27671 in het geding
tussen:

de vreemdeling

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 8 juli 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen opnieuw afgewezen en geweigerd de vreemdeling ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 november 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en bepaald dat de minister met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit neemt. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (hierna: de staatssecretaris), onderscheidenlijk de vreemdeling hoger beroep ingesteld. De hogerberoepschriften zijn aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. Hetgeen de vreemdeling in het hogerberoepschrift aanvoert en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.
3. Het hoger beroep van de vreemdeling is kennelijk ongegrond.
4. In grieven 1 en 2 klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat uit de eerdere uitspraak van 4 december 2008, waarin zij het beroep van de vreemdeling tegen de eerdere afwijzing van haar aanvraag gegrond heeft verklaard en die afwijzing heeft vernietigd, volgt dat het rapport van het leeftijdsonderzoek van 12 april 2005 (hierna: het leeftijdsonderzoek) niet zorgvuldig, inzichtelijk en concludent is en hij de aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid van de uitkomsten van het leeftijdsonderzoek, opgeworpen door de kinderradioloog die de vreemdeling heeft ingeschakeld, ook thans niet heeft kunnen wegnemen, omdat de daartegen door de staatssecretaris overgelegde stukken niet afkomstig zijn van personen met de vereiste radiologische deskundigheid. De staatssecretaris betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat hij de kritiek in de contra-expertise van 11 september 2007 (hierna: de contra-expertise) van de door de vreemdeling

ingeschakelde kinderradioloog en de verklaring van 7 januari 2008 van die radioloog reeds heeft weersproken met de verklaring van 17 februari 2009 van de radioloog met de initialen EB en het weerwoord van 30 maart 2009 (hierna: het weerwoord) van het Nederlands Forensisch Instituut (hierna: het NFI). Voorts betoogt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte is voorbijgegaan aan de verklaringen van de radiologen met de initialen ED en EE van 25 maart 2008 en zijn verweerschrift van 28 juni 2011.

4.1. In het besluit van 8 juli 2009, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen daartoe, heeft de staatssecretaris zich onder verwijzing naar het leeftijdsonderzoek op het standpunt gesteld dat, nu hij aan de verklaring van de vreemdeling dat zij ten tijde van de aanvraag minderjarig was geen geloof hecht, hij weigert de vreemdeling ambtshalve een verblijfsvergunning regulier te verlenen. Volgens het leeftijdsonderzoek hebben de radiologen met de initialen AS en IS ieder afzonderlijk aan de hand van de röntgenfoto's geconcludeerd dat het mediale uiteinde van de sleutelbeenderen van de vreemdeling volledig is uitgerijpt. De door de staatssecretaris geraadpleegde antropoloog heeft, op grond van deze aan hem verzonden beoordelingen, met een betrouwbaarheid van ten minste 95% een leeftijd van 20 jaar of ouder toegekend aan de vreemdeling op de datum van het röntgenologisch onderzoek.

Naar aanleiding van het leeftijdsonderzoek heeft de vreemdeling de contra-expertise overgelegd, volgens welke de röntgenfoto's van de sleutelbeenderen niet goed beoordeelbaar zijn.

Vervolgens heeft de staatssecretaris het NFI om een herbeoordeling verzocht. In de herbeoordeling van 2 april 2008 (hierna: de herbeoordeling) heeft het NFI geen aanleiding gezien om het leeftijdsonderzoek te herzien, nu de radiologen ED en EE ieder afzonderlijk hebben geconcludeerd dat niet alleen het hand-polsgebied maar ook beide sleutelbeenderen volledig zijn uitgerijpt.

De rechtbank heeft in haar uitspraak van 4 december 2008 overwogen dat het leeftijdsonderzoek niet zorgvuldig, inzichtelijk en concludent is en dat de staatssecretaris het dus ten onrechte aan de afwijzing van 8 november 2005 ten grondslag heeft gelegd, omdat het NFI niet op de kritiek in de contra-expertise is ingegaan en de herbeoordeling evenmin afdoet aan die kritiek.

Ter uitvoering van die uitspraak heeft de staatssecretaris het NFI om een weerwoord verzocht. In het weerwoord heeft het NFI toegelicht dat het de kritiek in de contra-expertise dat de röntgenfoto's van de sleutelbeenderen van de vreemdeling niet goed beoordeelbaar zijn, niet volgt. Het NFI heeft zich op het standpunt gesteld dat de door de kinderradioloog geleverde kritiek niet zaakspecifiek is, dat het die kritiek reeds heeft weersproken in een reactie op een contra-expertise die ziet op een andere vreemdeling en dat uit de verklaring van radioloog EB van 17 februari 2009 volgt dat de gebruikte methode voor het röntgenologisch onderzoek ten minste gelijk is aan, maar meestal beter is dan de in de contra-expertise vermelde methode. Voorts is het NFI ingegaan op een aantal in de contra-expertise vermelde bezwaren omtrent de röntgenfoto's van het hand-polsgebied van de vreemdeling.

4.2. De rechtbank heeft niet onderkend dat in het weerwoord van 30 maart 2009 de reactie van verschillende in het weerwoord genoemde radiologen op de contra-expertise nader is toegelicht. Er was daarom geen reden om opnieuw door een radioloog de beoordeelbaarheid van de in deze zaak genomen foto's te laten beoordelen. Zo heeft het NFI aan de hand van voorbeelden de kritiek in de contra-expertise weersproken, door zich op het standpunt te stellen dat het niet onmogelijk is om met conventionele röntgenfoto's de groeischijf van een sleutelbeen zodanig in beeld te brengen dat een radioloog kan beoordelen of het sleutelbeen al dan niet volledig is uitgerijpt en dat meerdere onafhankelijke radiologen van het NFI hebben geconcludeerd dat de sleutelbeenderen van de vreemdeling volledig zijn uitgerijpt. Voorts heeft het NFI in het weerwoord benadrukt dat het geen uitspraak doet over mate van rijping van de sleutelbeenderen indien de desbetreffende radioloog de röntgenfoto's van de sleutelbeenderen niet goed kan beoordelen. Aldus heeft het NFI het leeftijdsonderzoek alsnog inzichtelijk gemaakt en de kritiek in de contra-expertise deugdelijk gemotiveerd weersproken. In aanmerking genomen dat de vreemdeling tegen het weerwoord geen reactie van de opsteller van de contra-expertise of een andere radiologische deskundige heeft ingebracht, brengt de omstandigheid dat het NFI de röntgenfoto's van de vreemdeling niet nogmaals aan een radioloog heeft voorgelegd, daarom niet mee dat de staatssecretaris ten onrechte van het leeftijdsonderzoek is uitgegaan.

Nu de staatssecretaris de contra-expertise deugdelijk gemotiveerd heeft weersproken, heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat hij niet aan de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb heeft voldaan. De rechtbank heeft het besluit van 8 juli 2009, in zoverre de staatssecretaris daarbij op basis van het leeftijdsonderzoek heeft geweigerd de vreemdeling ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling te verlenen, ten onrechte vernietigd.

De grieven slagen.

5. Het hoger beroep van de staatssecretaris is kennelijk gegrond. Hetgeen hij in het hogerberoepsschrift voor het overige aanvoert, behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak moet worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 8 juli 2009 alsnog ongegrond worden verklaard.

6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin: .

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling ongegrond;
- II. verklaart het hoger beroep van de minister voor Immigratie en Asiel gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 25 november 2011 in zaak nr. 09/27671;
- IV. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

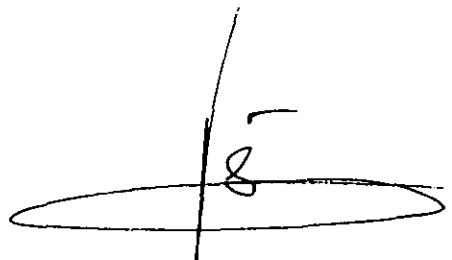
w.g. Schuurman
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 januari 2013

282-734.

Verzonden: 29 januari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser